

Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 0. februar 2020

2. udkast

(Nye ændringsforslag)

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om naturbeskyttelse og lov om maritim fysisk planlægning

(Frist ved udlæg af sommerhusområder, kommuneplanredegørelse for Grønt Danmarkskort, boliger på arealer belastet af lugt, overførsel af fleksboligordningen, realisering af forsøgsprojekter og mulighed for at vedtage planer eller meddele tilladelse m.v. efter offentliggørelse af forslag til havplan m.v.)

[af erhvervsministeren (Simon Kollerup)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 8 ændringsforslag til lovforslaget. Erhvervsministeren har stillet ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget og nr. 5-8. Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 2-4.

2. Tilkendegivelse fra erhvervsministeren

Ministeren har anmodet om, at besvarelsen af L 81 – spørgsmål 11 optages i betænkningen, da svaret præciserer lovforslagets bemærkninger.

»Det er ikke hensigten med lovændringen, at lugtvilkår for eksisterende produktionsvirksomheder, som fastsættes efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven, skal kunne skærpes alene som følge af planlægning af og etablering af nye boliger. Lovforslaget betyder, at det fremover følger af planreglerne, at beskyttelsesniveauet for lugt er sænket i de udlagte arealer. Formålet med at udpege arealer belastet af lugt over Miljøstyrelsens lugtgrænser er at skabe mulighed for planlægning og opførelse af nye boligbebyggelser samtidig med, at eksisterende produktionsvirksomheder uændret kan fortsætte sine aktiviteter i forhold til deres særskilte bidrag til lugtbelastningen, selv om der kommer boliger.

Som det fremgår af lovforslaget bemærkninger, er hensigten med lovforslaget således, at miljømyndighederne ikke alene på grundlag af etablering af boliger på udlagte arealer skal kunne skærpe vilkårene for lugt for en eksisterende produktionsvirksomhed med uændrede aktiviteter, selv om de

vejledende grænseværdier overskrides. Med det forstås, at det at der planlægges for eller etableres boliger i områder belastet af lugt, ikke kan give anledning til skærpede lugtvilkår for eksisterende produktionsvirksomheder med uændrede aktiviteter.

Det forhold, at eksisterende produktionsvirksomheder uændret kan fortsætte sine igangværende aktiviteter betyder dog ikke, at lugtvilkår i miljøgodkendelser og påbud aldrig kan skærpes. Eksisterende produktionsvirksomheder vil ligesom i dag kunne få skærpede vilkår, der udspringer af andre omstændigheder end udlagte boliger i lugtbelastede arealer, som fx mulighed for anvendelse af ny teknologi.

I erhvervsministerens vurdering, af, om der kan gives tilladelse, vil det indgå, om nogle af produktionsvirksomhederne har udviklingsplaner, som gør, at der vil blive afgivet mere lugt i fremtiden. Hvis det er tilfældet, vil det blive taget med i den samlede vurdering i forhold til tilladelsen til kommunen til at kunne planlægge for boliger. Det vil imidlertid uanset erhvervsministerens tilladelse fortsat være miljømyndigheden, dvs. kommunen eller Miljøstyrelsen, som træffer afgørelse om miljøgodkendelse af en udvidelse af produktionsvirksomheden på baggrund af en konkret ansøgning om godkendelse af udvidelsen. Tilsvarende gør sig gældende for ikke-godkendelsespligtige produktionsvirksomheder, hvor lugtkrav fastsættes i påbud.

Jeg har desuden forelagt spørgsmålet for miljøministeren, som er ansvarlig for miljøbeskyttelsesloven og lugtvejledningen. Miljøministeren har oplyst mig følgende:

»Som det fremgår af lovforslaget bemærkninger, er hensigten med lovforslaget således, at miljømyndighederne ikke alene på grundlag af etablering af boliger på udlagte arealer skal kunne skærpe vilkårene for lugt for en eksisterende produktionsvirksomhed med uændrede aktiviteter, selv om de vejledende grænseværdier overskrides. Med det forstås, at det at der planlægges for eller etableres boliger i områder belastet af lugt, ikke kan give anledning til skærpede lugtvilkår for eksisterende produktionsvirksomheder med uændrede aktiviteter. Hvis en produktionsvirksomheds fremtidige udviklingsplaner indebærer udvidelser og ændringer, der giver anledning til forøget lugtforurening, og produktionsvirksomheden er godkendelsespligtig, skal produktionsvirksomheden søge om miljøgodkendelse hertil. Godkendelsesmyndigheden, dvs. kommunen eller Miljøstyrelsen vil i sin behandling af sagen bl.a. tage udgangspunkt i lugtvejledningen ved godkendelse af udvidelsen eller ændringen. Tilsvarende gør sig gældende for ikke-godkendelsespligtige virksomheder, hvor lugtkrav fastsættes i påbud.

Det er ikke meningen, at en kommune, som miljømyndighed, over for en eksisterende produktionsvirksomhed med uændrede aktiviteter skal træffe en afgørelse om skærpede lugtvilkår, som strider mod kommunens egen planlægning og kommunens egen i forvejen indhentede tilladelse fra erhvervsministeren. Miljøstyrelsen, hvis den er miljømyndighed, skal tilsvarende handle inden for de rammer og det beskyttelsesniveau, som er sat med disse regler i planloven, og den lokalplanlægning, som konkret udmønter sig på baggrund heraf.

Der er en årelang praksis for, at Miljøstyrelsens vejledninger og således også lugtvejledningen lægges til grund, når miljømyndighederne træffer afgørelser om miljøgodkendelser eller påbud efter miljøbeskyttelsesloven. Ligeledes er der en årelang praksis for, at klagenævn (Miljø- og Fødevareklagenævnet) og domstolene lægger vejledningerne til grund, når de træffer afgørelse eller kendelse. Med ovenstående skal forstås, at klagenævn (Miljø- og Fødevareklagenævnet) og domstolene tager udgangspunkt i lugtvejledningen som fortolkningsbidrag ved vurderingen af, om der er tale om væsentlig forurening. Det bemærkes desuden, at klagenævn (Miljø- og Fødevareklagenævnet) og domstolene, vil anvende forarbejderne til loven, og i dette tilfælde også L 81, som fortolkningsbidrag, når de træffer afgørelse eller kendelse. Af bemærkningerne til L 81 fremgår netop, at »det er ikke hensigten med lovændringen, at lugtvilkår for virksomheder, som fastsættes efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven, skal kunne skærpes alene som følge af planlægning af og etablering af boliger«.

Miljøstyrelsens lugtvejledning vil som opfølgning på planlovsændringen blive suppleret med vejledende tekst om lugt fra eksisterende produktionsvirksomheder i boligområder, der er lokalplanlagt med erhvervsministerens tilladelse på lugtbelastede arealer, så det udtrykkeligt vil det fremgå, at der i medfør af planlovens bestemmelser gælder et sænket beskyttelsesniveau for lugt for sådanne udlagte arealer. Af

lugtvejledningen vil det således udtrykkeligt fremgå, hvordan eksisterende produktionsvirksomheder skal reguleres i forhold til planlovens regler om, at der kan planlægges for boliger på arealer, der er belastet af lugt, således at lokalplanen, og boliger opført efter lokalplanen, ikke vil medføre, at eksisterende produktionsvirksomheder i området vil kunne forhindres i en uændret fortsættelse af deres aktiviteter fsva lugt alene med henvisning til, at der er etableret boliger, jf. ovenfor.«

3. Indstillinger

Nye Borgerlige, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagsafgivelsen ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Politiske bemærkninger

<Parti/partier>

<Parti/partier>

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *erhvervsministeren*, tiltrådt af <>:

a

Ændringsforslag om deling af lovforslaget

1) Lovforslaget deles i to lovforslag med følgende titler og indhold:

A. »Forslag til lov om ændring af lov om planlægning, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om naturbeskyttelse og lov om maritim fysisk planlægning (Frist ved udlæg af sommerhusområder, kommuneplanredegørelse for Grønt Danmarkskort, overførsel af fleksboligordningen og muligheder for at vedtage planer eller meddele tilladelse m.v. efter offentliggørelse af forslag til havplan m.v.)« omfattende titelnote, § 1, nr. 1-6, 11, 23, 24, 26, 29-31, § 2, § 4 og § 5.

B. »Forslag til lov om ændring af lov om planlægning (boliger på arealer belastet af lugt og realisering af forsøgsprojekter)« omfattende § 1, nr. 7-10, 12-22, 25, 27 og 28, § 3 og § 5, stk. 1.

[Forslag om deling af lovforslaget]

b

Ændringsforslag til det under A nævnte lovforslag

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af <>:

Til § 1

2) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5 b, stk. 4, nr. 2, indsættes som 2. pkt.: »Grunde, der ikke kan bebygges, kan ikke tilbageføres og byttes med nye grunde som nævnt i 1. pkt.«

[Krav om reel byggemulighed ved omplacering af sommerhusgrunde i kystnærhedszonen]

3) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 5 b, stk. 4, nr. 5, indsættes som 2. pkt.: »Der kan ikke placeres nye sommerhusområder inden for Grønt Danmarkskort.«

[Krav om, at nye sommerhusområder ikke kan placeres inden for Grønt Danmarkskort]

Til § 4

4) Før nr. 1 indsættes som nye numre:

»01. § 1, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) sikre, at økonomisk vækst, udvikling af havarealer og udnyttelse af havressourcer kun kan ske på et bæredygtigt grundlag,«

02. § 1, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»2) sikre, at havplanlægningen ikke har negative effekter eller påvirkninger på havnaturen, biodiversitet eller vandkvalitet,«

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.«

[Ændring af havplanlovens formål]

Af *erhvervsministeren*, tiltrådt af <>:

5) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Havplanlægningen kan derudover med henblik på at understøtte samspillet mellem land og hav tage sigte på at bidrage til arealudvikling af væsentlig samfundsmæssig betydning, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet til andre formål end kystbeskyttelse.«

[Planlægning for projekter til andre formål end kystbeskyttelse, der kræver inddæmning eller opfyldning på søterritoriet]

Til § 5

6) I stk. 1 ændres »15. februar 2020« til: »1. april 2020«.
[Udskudt ikrafttræden]

c

Ændringsforslag til det under B nævnte lovforslag

Til § 1

7) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 15, stk. 11, ændres, »nr. 16« til: »nr. 17«.
[Lovteknisk rettelse]

Til § 5

8) I stk. 1 ændres »15. februar 2020« til: »1. april 2020«.
[Udskudt ikrafttræden]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at lovforslaget deles i to separate lovforslag og dermed udskilles til to selvstændige lovforslag. Det ene lovforslag vedrører frist ved udlæg af sommerhusområder, kommuneplanredegørelse for Grønt Danmarkskort, overførsel af fleksboligordningen og muligheder for at vedtage planer eller meddele tilladelse m.v. efter offentliggørelse af forslag til havplan m.v. Det andet lovforslag vedrører boliger på arealer belastet af lugt og realisering af forsøgsprojekter.

Til nr. 2

Efter planlovens § 5 b, stk. 4, er erhvervsministeren bemyndiget til at udstede et eller flere landsplandirektiver, der giver kystkommunerne mulighed for at udlægge og omplacere sommerhusområder i kystnærhedszonen, hvor der ellers gælder et forbud mod udlæg af nye sommerhusområder, jf. § 5 b, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen giver mulighed for at udlægge nye sommerhusområder med op til 6.000 nye sommerhusgrunde, under forudsætning af, at kommunerne lader mindst 5.000 ubebyggede sommerhusgrunde i kystnærhedszonen tilbageføre. Muligheden for at udstede landsplandirektiv om udlæg og omplacering af sommerhusområder skal anvendes under hensyntagen til en række forhold, der er beskrevet i § 5 b, stk. 4, nr. 1-6.

Det følger af de gældende regler i planlovens § 5, stk. 4, nr. 2, at den enkelte kommunalbestyrelse skal anvise, hvilke ubebyggede sommerhusgrunde i kystnærhedszonen der kan tilbageføres, så der byttes eksisterende ubebyggede sommerhusområder med ned nye i forholdet 1:1 i de kommuner, hvor det er muligt.

Det foreslås, at der som § 5 b, stk. 4, nr. 2, 2. pkt., tilføjes, at grunde, der ikke kan bebygges, ikke kan tilbageføres og byttes med nye som nævnt i 1. pkt.

Bestemmelsen vil betyde, at arealer, der ikke kan bebygges, ikke kan byttes til nye grunde i forholdet 1:1 i forbindelse med udlæg af nye sommerhusområder efter reglerne i § 5 b, stk. 4.

Som grunde, der ikke kan bebygges, forstås i denne sammenhæng dels arealer, der af retlige årsager ikke må bebygges, dels arealer, der på grund af særlige fysiske forhold reelt ikke kan bebygges.

Arealer, der af retlige årsager ikke må bebygges, vil for det første være arealer, der på det foreliggende grundlag ikke må bebygges med sommerhusbebyggelse på grund af regler, der har til formål at varetage nærmere bestemte beskyttelsesinteresser knyttet til natur-, landskabs-, miljø- og kulturinteresser.

Det forventes navnlig at være relevant for arealer omfattet af lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 204 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse (naturbeskyttelsesloven). Der vil bl.a. kunne være tale om arealer, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens regler om beskyttede naturtyper, jf. § 3, klitfredede arealer og strandbeskyttelseslinje, jf. §§ 8 og 15, sø- og å-beskyttelseslinje, jf. § 16, skovbygge- linje, jf. § 17, fortidsmindebeskyttelseslinje, jf. § 18, og om arealer omfattet af fredninger efter regler i lovens kapitel 6. Også regler i anden lovgivning, der har til formål at varetage nærmere bestemte beskyttelsesinteresser knyttet til natur-, landskabs-, miljø-, og kulturinteresser, f.eks. museumsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 358 af 8. april 2014, vil kunne medføre, at der er tale om arealer, der af retlige årsager ikke må bebygges.

Hvis arealerne kan bebygges med sommerhusbebyggelse på grundlag af en undtagelse i lovgivningen eller konkrete dispensationer m.v., vil de foreslåede regler ikke forhindre, at arealerne kan tilbageføres og byttes med nye i forholdet 1:1. Som eksempel på en generel undtagelse, der vil kunne være relevant, kan nævnes § 1 i bekendtgørelse nr. 1067 af 21. august 2018 om beskyttede naturtyper, der bl.a. indeholder en undtagelse for visse naturtyper, der den 1. juli 1992 ligger i sommerhusområde.

Arealer, der af retlige årsager ikke må bebygges, vil for det andet være arealer, der på det foreliggende grundlag ikke må bebygges med sommerhusbebyggelse, fordi arealerne i planlægningen m.v. aktuelt er udlagt til en anvendelse, som ikke er forenelig med ny sommerhusbebyggelse. Det kan være tale om arealer, der er omfattet af en lokalplan, bygningsvedtægt eller en byplanvedtægt, og for arealer, der er omfattet af en deklaration m.v., der regulerer arealanvendelsen. Eksempelvis bestemmelser om, at arealet udlægges til fællesarealer uden mulighed for bebyggelse.

Som arealer, der ikke kan bebygges, på grund af særlige fysiske forhold, forstås i denne sammenhæng arealer, der på grund af særlige fysiske forhold reelt ikke forventes at kunne bebygges med sommerhusbebyggelse. Efter omstændighederne vil det kunne være tilfældet ved atypiske terrænforhold f.eks. stejle skrænter, der reelt ikke giver mulighed for at opføres sommerhusbebyggelse. Det må dog med nogen sikkerhed kunne fastslås, at arealet ikke vil kunne bebygges. At sommerhusbebyggelse forudsætter terrænregulering, dræning, pilotering eller lignende vil ikke medføre, at arealet ikke kan tilbageføres og byttes i forholdet 1:1 efter ordningen, hvis sådanne byggeforberedende arbejder efter en overordnet betragtning ikke er urealistiske set i forhold til bl.a. anvendelsen af tilsvarende grunde i området. Har arealet en sådan karakter, at der faktisk er tale om et moseområde eller en anden beskyttet naturtype omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, kan dette i sig selv betyde, at arealet ikke kan tilbageføres og byttes i forholdet 1:1 efter ordningen, jf. ovenfor om naturbeskyttelseslovens § 3.

Hvis et sommerhusområde, der tilbageføres og byttes til nye efter § 5 b, stk. 4, indeholder større sammenhængende arealer, der ikke kan bebygges som beskrevet, vil disse arealer som udgangspunkt ikke kunne indgå i opgørelsen af, hvor mange sommerhusgrunde det tilbageførte areal svarer

til, og dermed hvor mange grunde området kan byttes til i et nyt sommerhusområde. Der kan dog godt medregnes grunde, der kan bebygges, selv om de omfatter mindre arealer, der ikke kan bebygges.

Til nr. 3

Efter planlovens § 5 b, stk. 4, er erhvervsministeren bemyndiget til at udstede et eller flere landsplandirektiver, der giver kystkommunerne mulighed for at udlægge og omplacere sommerhusområder i kystnærhedszonen, hvor der ellers gælder et forbud mod udlæg af nye sommerhusområder, jf. § 5 b, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen giver mulighed for at udlægge nye sommerhusområder med op til 6.000 nye sommerhusgrunde, under forudsætning af, at kommunerne lader mindst 5.000 ubebyggede sommerhusgrunde i kystnærhedszonen tilbageføre. Muligheden for at udstede landsplandirektiv om udlæg og omplacering af sommerhusområder skal anvendes under hensyntagen til en række forhold, der er beskrevet i § 5 b, stk. 4, nr. 1-6.

Det følger af de gældende regler i planlovens § 5, stk. 4, nr. 5, at nye sommerhusområder skal placeres uden for områder med særlige landskabsinteresser og naturbeskyttelsesinteresser og ikke må være i strid med væsentlige nationale interesser.

Den gældende bestemmelse betyder, at de nye sommerhusområder ikke kan placeres i områder, der i kommuneplanlægningen er udpeget som naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser, jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr. 14.

Naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser er en af fire områdeudpegninger, der samlet udgør Grønt Danmarkskort, jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr. 14, og stk. 2.

De gældende regler forhindrer således ikke, at de nye sommerhusområder kan placeres inden for de tre andre typer af udpegninger, der indgår i Grønt Danmarkskort. Disse tre andre udpegninger er henholdsvis økologiske forbindelser, potentielle naturområder og potentielle økologiske forbindelse

Det foreslås, at der som § 5 b, stk. 4, nr. 5, 2. pkt., tilføjes, at der ikke kan placeres nye sommerhusområder inden for Grønt Danmarkskort.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at der ikke efter reglerne i planlovens § 5 b, stk. 4, kan udlægges nye sommerhusområder inden for Grønt Danmarkskort.

Efter de foreslåede regler vil det således ikke være muligt med et landsplandirektiv efter § 5 b, stk. 4, at udlægge nye sommerhusområder i områder, der samtidig i kommuneplanen er udpeget som naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser, økologiske forbindelser, potentielle naturområder eller potentielle økologiske forbindelser.

Reglerne for kommunernes planlægning for Grønt Danmarkskort ændres ikke med forslaget. Kommunerne vil uændret have mulighed for at ændre udpegningerne m.v. af de områder, der samlet udgør Grønt Danmarkskort.

Til nr. 4

Efter § 1, stk. 2, nr. 1, i havplanloven har loven til formål at fremme økonomisk vækst, udvikling af havarealer og ud-

nyttelse af havressourcer på et bæredygtigt grundlag. Med det i ændringsforslaget foreslåede nr. 01 foreslås, at lovens formål ændres, således at formålet i stedet bliver at sikre, at økonomisk vækst, udvikling i havarealer og udnyttelse af havressourcer kun kan ske på et bæredygtigt grundlag. Ændringsforslaget vil medføre, at havplanlægningen vil skulle foregå på en måde, der sikrer en udvikling på et bæredygtigt grundlag frem for på en måde, der fremmer en sådan udvikling.

Med det i ændringsforslaget foreslåede nr. 02 foreslås formålsbestemmelsen i havplanloven udvidet således, at havplanlægningen samlet set ikke har negative effekter eller påvirkninger på havnaturen, biodiversitet eller vandkvalitet. Dette blandt andet for at undgå at havområderne ikke kan leve op til god miljøtilstand i henhold til havstrategidirektivet. Ændringsforslaget vil medføre, at havplanlægningen vil skulle sikre, at havplanen ingen negative effekter eller påvirkninger får på havmiljøet. Ændringsforslaget går således videre end havplandirektivet.

Til nr. 5

I forbindelse med arbejdet med den første havplan er det blevet vurderet, at der retligt bindende skal kunne foretages arealudlæg til projekter af væsentlig samfundsmæssig betydning, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet til andre formål end kystbeskyttelse.

Havplanlægning skal efter § 5, stk. 2, i lov om maritim fysisk planlægning (havplanloven) bidrage til en bæredygtig udvikling af energisektoren til søs, søtransport, transportinfrastruktur, fiskeri og akvakultur, indvinding af råstoffer samt bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet. Havplanlægningen kan derudover bidrage til fremme af bæredygtig turisme, rekreative aktiviteter og friluftsliv m.v., jf. lovens § 5, stk. 3.

For de sektorer og interesser, der er nævnt i lovens § 5, stk. 2 og 3, kan der foretages arealudlæg, der afklarer og afvejer de modstridende interesser i området på et tidligt tidspunkt. Arealudlæggene vil skulle indgå i grundlaget for de statslige og kommunale myndigheders planer, tilladelser m.v.

Efter § 1, stk. 2, nr. 3, og § 6, nr. 3, i havplanloven, skal havplanlægningen tage hensyn til samspillet mellem land og hav. Projekter af væsentlig samfundsmæssig betydning, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet til andre formål end kystbeskyttelse, indgår derfor i de hensyn, som havplanlægningen skal inddrage.

Med det foreslåede § 5, stk. 4, kan havplanlægningen med henblik på at understøtte samspillet mellem land og hav tage sigte på at bidrage til arealudvikling af væsentlig samfundsmæssig betydning, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet til andre formål end kystbeskyttelse. Herved gives mulighed for, at der foretages arealudlæg til en sådan arealudvikling.

Det er hensigten med den foreslåede § 5, stk. 4, at der i havplanen kan planlægges for inddæmning eller opfyldning på søterritoriet af væsentlig samfundsmæssig betydning, der fordrer en samlet afvejning imod de øvrige hensyn der varetages i havplanen. Af hensyn til en helhedsorienteret hav-

planlægning foreslås det med § 5, stk. 4, at der retligt bindende bør kunne foretages arealudlæg til sådanne projekter, således at der gives mulighed for, at havplanlægningen kan understøtte den forventede arealudvikling.

Forslaget indebærer ikke en pligt til at planlægge for arealudvikling af væsentlig samfundsmæssig betydning, men vil alene give mulighed for at kunne planlægge for sådanne anlægsprojekter af væsentlig samfundsmæssig betydning på søterritoriet, der f.eks. kræver etablering af kunstige øer eller landindvinding. Dermed kan der i havplanen reserveres arealer til kommende inddæmning eller jordopfyld af væsentlig samfundsmæssig betydning, så de som udgangspunkt kan friholdes fra anden anvendelse, der kan begrænse realiseringen af jordopfyldningsprojekterne.

Det er således ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse at stille krav om, at der skal være planlagt for projekter, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet. Kystdirektoratet kan derfor fortsat i langt de fleste tilfælde meddele tilladelse efter kystbeskyttelsesloven § 16 a, stk. 1, nr. 1, til projekter, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet, også selvom området ikke er udlagt hertil i havplanen. Medmindre det pågældende areal er udlagt til udvikling af andre sektorer eller andre formål, jf. lov om maritim fysisk planlægning § 5, stk. 2 og 3, vil der således i disse tilfælde ikke skulle udarbejdes havplantillæg eller udstedes, for at der kan meddeles tilladelse. Ændringsforslaget ændrer således ikke på, hvornår havplanen skal ændres, herunder i form af havplantillæg.

Foretages der en arealreservation til et projekt af væsentlig samfundsmæssig betydning, der forudsætter inddæmning eller opfyldning på søterritoriet ved at udlægge området hertil i havplanen, er der som ved den øvrige havplanlægning ikke taget stilling til, om projektet kan realiseres efter sektorlovgivningen. Hvis projektet ikke gennemføres ved anlægslov, vil det derfor fortsat være op til Kystdirektoratet at vurdere, om der kan meddeles tilladelse efter kystbeskyttelsesloven. Dette ændres ikke ved eventuel planlægning. Arealreservations i havplanen vil alene ske efter forudgående koordinering med sektormyndigheden.

Det er endvidere ikke hensigten med den foreslåede § 5, stk. 4, at der i havplanen skal planlægges generelt for udvikelse af bestående erhvervshavne, der f.eks. sker ved opfyldning på søterritoriet inden for en erhvervshavns dækkende værker.

Til nr. 6

Det foreslås at ændre ikrafttrædelsestidspunktet fra den 15. februar 2020 til den 1. april 2020. Baggrunden herfor er, at tidsplanen for Folketingets behandling af lovforslaget er ændret, således at den foreslåede ikrafttrædelse til den 15. februar 2020 ikke længere er mulig.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 8

Det foreslås at ændre ikrafttrædelsestidspunktet fra den 15. februar 2020 til den 1. april 2020. Baggrunden herfor er, at tidsplanen for Folketingets behandling af lovforslaget er ændret, således at den foreslåede ikrafttrædelse til den 15. februar 2020 ikke længere er mulig.

6. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 4. december 2019 og var til 1. behandling den 12. december 2019. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervsudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i < > møder.

Birgitte Vind (S) Bjørn Brandenborg (S) Camilla Fabricius (S) Thomas Jensen (S) Henrik Møller (S)

Kasper Roug (S) nfm. Malte Larsen (S) Orla Hav (S) Rasmus Stoklund (S) Katrine Robsøe (RV) Ida Auken (RV)

Theresa Berg Andersen (SF) Ina Strøjer-Schmidt (SF) Victoria Velasquez (EL) Rune Lund (EL) Uffe Elbæk (ALT)

Torsten Schack Pedersen (V) Preben Bang Henriksen (V) Lars Christian Lilleholt (V) fmd. Anne Honoré Østergaard (V)

Christoffer Aagaard Melson (V) Peter Juel-Jensen (V) Tommy Ahlers (V) Hans Kristian Skibby (DF)

Mette Hjermind Dencker (DF) Mona Juul (KF) Niels Flemming Hansen (KF) Rasmus Jarlov (KF) Alex Vanopslagh (LA)

Nye Borgerlige, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Høringssvar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og erhvervsministeren sendte den 9. september 2019 dette udkast til udvalget, jf. ERU alm. del – bilag 38, folketingsåret 2018-19, 2. samling. Den 4. december 2019 sendte erhvervsministeren høringssvarene og et høringssnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 6 bilag på lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 20 spørgsmål til erhvervsministeren til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret.

Socialdemokratiet (S)	48	Nye Borgerlige (NB)	4
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	42	Liberal Alliance (LA)	3
Dansk Folkeparti (DF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	16	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	13	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Alternativet (ALT)	5		